

Bůh je světlo a nevědomost je temnota. Tam, kde je Bůh, není nevědomost.

Nāma Hattā

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny
zakladatel - áčárja A. Č. Bhaktivédanta Svámí Prabhupáda

Vaříme!

Ratha-játrá v San Francisku

Rasismus je „kožní nemoc“

Hare Krišna,

první Ratha-játru uspořádalí oddaní na pokyn Šríly Prabhu-pády v roce 1967 ve městě dětí květin, v San Francisku. Chtěli dát i lidem na západě šanci vidět Pána Džagannátha a zpívat Hare Krišna.

Je až neuvěřitelné, jak jednoduché vlastně všechno může být. A jak neskutečně složití dokážeme být my, máme-li se

jen s rukama nad hlavou blaženě odevzdat Šrí Krišnovi.

Naštěstí tu je ale Šríla Prabhupáda a náš duchovní mistr, knížky a oddaní a služba, a díky tomu všemu se můžeme zapojit a očistit se a pochopit svou skutečnou totožnost nepatrné duchovní jiskřičky, věčné částky Boha.

Nejsme ničím zvláštní, není nic, čím bychom si právě my

zasluhovali být zachráněni před tonutím v oceánu hmotné iluze. Je to jen díky bezpříčinné milosti a touze čistého oddaného. A vše ostatní je pouze Krišnova sladká vůle.

Džagannátha svámí najana-pathagámí bhavatu mé – Ó Pane vesmíru, prosím zjev se před mýma očima...

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Obsah

- 3 SERIÁL**
„What is the Difficulty?“
- Šrutakírti dás
- 4 PŘEDNÁŠKA**
Ratha-játrá v San Francisku
- Šríla Prabhupáda
- 7 SANKÍRTAN**
Inu, co všechno se může stát
- Kéšava Purí dás
- 8 ROZHOVOR**
„Přál bych si, aby oddaní získali našlení a inspiraci,“ říká Níla Mádhava dás
- 10 OČIMA FILOZOFA**
Rasismus je „kožní nemoc“
- Álálanátha dás
- 11 REPORTÁŽ**
Vaříme!
- Kasturí Mañďžarí déví dásí
- 13 AKTUÁLNĚ...**
- Džalángí déví dásí
- 17 UPOUTÁVKA**
Slunce, seno, Padajátrá
- Kasturí Mañďžarí déví dásí
- 19 KRIŠNA KATHÁ**
Podoba Pána Džagannátha
- Bhakti Purušóttama Svámí
- 22 POZVÁNKA**
Trutnov
- Punja Pálaka dás
- 24 RECEPT**
Džaj Rádhké & dýňová polévka

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.govindabutik.cz

REDAKTORKA: Džalángí dd
tel: 736 245 446, jalangi@email.cz
SAZBA: Madhu Pandit dás

SPOLUPRACOVALI:
bhaktin Andrea Šraitrová, Divja Kišórí déví dásí, Džagan Móhiní déví dásí, bhakta Oldřich Janota, Jógamájá déví dásí, Padjávalí déví dásí, bhakta Prahlád, Prija-kírti dás, Rádhika Sundarí déví dásí, Rása Biháří déví dásí

Registrační číslo MK ČR E 16036

Příspěvky na vydávání časopisu můžete zasílat na adresu redakce nebo na účet chrámu.
Číslo účtu: 2800101124/2010
(do poznámky uveďte časopis)

ZVEME VÁS!

- na veřejný program v Góvindě, Soukenická 27, každou středu v 18 hodin
- na nedělní hostinu v chrámu Lužce, začátek od 14 hodin
- na harinám po Praze 1, sraz u Obecního domu ve středu v 16, pátek v 17 a každou 1. sobotu v měsíci v 11 hodin

Kde nás najdete

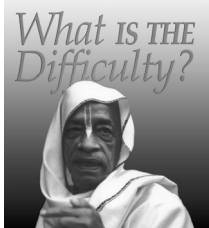
Česká republika

ISKCON
Centrum pro vědská studia,
Lužce 48, Karlštejn 267 18
tel. 311 516 558, mobil 736 107 009
Farma Krišnův Dvůr, Městečko u Benešova č. 1, Chotýšany 257 28
tel. 317 796 008, 732 424 238
Náma Hatta centrum Brno, Durďákova 34, Brno sever - Černá pole 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474
Náma Hatta centrum - Čakra, Lutotín 7, Kostelec na Hané 798 41
tel. 582 373 245

Vegetariánské restaurace
Góvinda, Soukenická 27, Praha 1,
tel. 732 777 246
Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8,
tel. 284 823 805
Balaráma, Orlická 9, Praha 3,
tel. 222 947 365
Góvinda, Pavelčákova 5/13, Olomouc
tel. 731 486 211

Slovenská republika

ISKCON
Nová Ekačakra, Abranovce 60,
pošta Košovce 082 52
tel. +421 911 947 108
Centrum pre védske štúdiá,
Družstevná 22, Mariánka 900 33
tel. +421 903 617 031
Vegetariánské restaurace
Góvinda, Obchodná 30, Bratislava,
tel. +421 252 962 366
Góvinda, Puškinova 8, Košice,
tel. +421 910 947 112
Góvinda, Hlavná 70, Prešov,
tel. +421 910 947 108

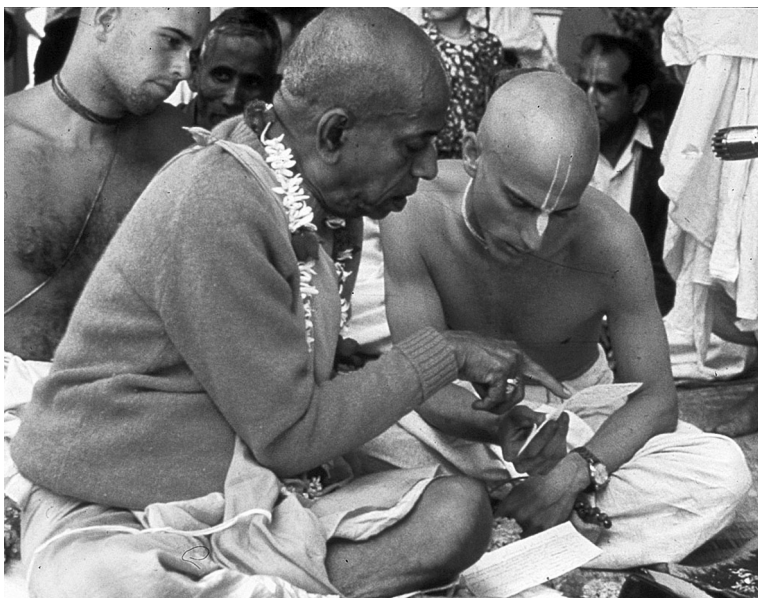
Jestli to brahmačarí rozrušuje, ať jdou do lesa

31. listopadu 1972, ISKCON Bombaj

Jednoho dne mi došel dopis od Kuládriho. Byl jsem rád, že opět slyším novinky ze západního světa. Informoval jsem Šrílu Prabhupádu o obsahu dopisu, protože tam byly samé věci, o kterých nevěděl.

Jeden bod byl zvláště zajímavý. Týkal se oddělování mužů a žen v newyorském chrámu. Šríla Prabhupáda o tom dostal zprávu ve stejné době, kdy dorazil můj dopis. Když slyšel, že ženy mohou do chrámu pouze v určitých hodinách, protože brahmačarí rozrušují, řekl, že by brahmačarí měli odejít do hor, neboť taková pravidla v našich chrámech zavádět nelze.

V dopise Ékájani Šríla Prabhupáda napsal: „Nechápu důvod zavádění takových novot. Máme již svá vaišnavská pravidla. Byla vždy dostačující pro všechny velké světce a áčarji v naší duchovní posloupnosti. Proč nestačí mým žákům? Proč moji žáci musí něco vynalézat? To není možné. Kdo přišel na to, že ženy nemohou v chrámu odříkávat džapu, vykonávat áрати a spoustu dalších věcí? Jestli to brahmačarí rozrušuje, ať odejdou do lesa. Já jsem taková pravidla nikdy nestanovil. Pokud brahmačarí nedokážou zůstat v chrámu v přítomnosti žen, pak ať jdou do lesa a nezůstávají v New Yorku. New York je plný žen. Jak se jim chtějí vyhnout? Nejlepší by bylo, kdyby brahmačarí odešli do lesa, kde žádnou ženu nevidí, když je to tak snadno rozrušuje. Jenže potom nevidí nikdo ani je. A jak bude pokračovat naše kazatelská činnost?“

Ratha-játrá v San Francisku

27. června 1971

Prabhupáda: Džagannátha svámí najana-pathagámí bhavatu mé. (dav opakuje).

Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare/ Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare. (dav opakuje). Děkuji vám mnohokrát.

Dámy a pánové, děkuji vám velice za vaši laskavou účast na

tomto úžasném festivalu Ratha-játrá. Již jsem vysvětloval, co tento Ratha-játrá festival znamená. Je to oslava připomínající velkolepou návštěvu Pána Krišny spolu se svým starším bratrem Balarámou a mladší sestrou Subhadrrou během obřadu doprovázejícího zatmění slunce. Tato událost je podstatou tohoto Ratha-játrá festivalu.

Kromě historického odkazu má Ratha-játrá festival ještě jiný, duchovní význam – to, že Pán je v srdci každého, a toto tělo je přesně jako ratha, či vůz. Setravává v srdci každého. V Bhagavad-gítě je řečeno sarvasja čáham hridi sannivištah: „Dlím v srdcích všech.“ Mattah smritir gjanam apóhanam ča (Bg. 15.15). „...a ode Mne pochází paměť, poznání a zapomení.“

Tuto obojí práci dělá Nadduše. Na jedné straně pomáhá, jak si uvědomovat vlastní já, jak si být vědom Boha, a na druhé straně nám pomáhá také na Boha zapomenout. Jak to, že Nejvyšší Osobnost Božství, jako paramátmá, vykonává tuto dvojí činnost? Smyslem toho je, že pokud chceme na Boha zapomenout, Bůh nám pomůže takovým způsobem, že na Něho budeme zapomínat život za životem. Ale jestliže chceme opět navázat svůj vztah s Bohem, bude nám zevnitř pomáhat všemi možnými způsoby.

Tato lidská podoba života je příležitostí pro realizaci Boha. Bez uvědomění si Boha je náš život zmařen. Jsme nedílné části Boha a naší povinností je porozumět našemu vztahu s Bohem a podle toho jednat – tím dosáhneme našeho konečného cíle života. Konečným cílem života je dosáhnout věčného života, plného poznání a blaženosti sač-čid-ánanda vighra (Brahma samhitá

5.1). Sat znamená věčný, ánanda znamená blaženost a čit znamená poznání. Toto tělo je pravým opakem. Není sat. Toto tělo je dočasné. Není věčné. Toto tělo je plné nevědomosti. Není zde prakticky žádné poznání. Když zavřeme oči, tak nevíme, co se před našima očima děje. Takže naše poznání je vždy nedokonalé. A tento život je také plný utrpení. Vůbec není blažený.

Na každém kroku tu jsou tři druhy nešťastných okolností – ádhjámika, adhibautika, adhidaivika. Ádhjámika znamená utrpení příslušející tělu a mysli. Adhibautika značí neštěstí působené ostatními živými bytostmi. A adhidaivika přírodní nepokoje. Takže buď tyto tři nebo alespoň jedna či dvě z nich zde musí být přítomny neustále. To je hmotný stav života. Ale jako duše jsme sač-čid-ánanda vighra, nedílnou částí sač-čid-ánanda vighry (Bs. 5.1). Sat znamená věčný, čit znamená poznání a ánanda znamená blaženost.

Takže pokud chceme mít tento věčný život, plný poznání a blaženosti, musíme začít praktikovat vědomí Krišny. Toto naše Hnutí pro vědomí Krišny je tou nejvznešenější dobročinností v lidské společnosti. My dáváme poznání každému, bez ohledu na kastu, vyznání či barvu, že zejména každá lidská bytost, ale nejen lidská bytost, všechny živé bytosti včetně zvířat, ptáků, stromů, vodních živočichů – každý může dosáhnout největší dokonalosti života tímto vědomím Krišny. Ale především mimořádná inteligence lidské bytosti může být využita pro uvědomování si Krišny. Po-

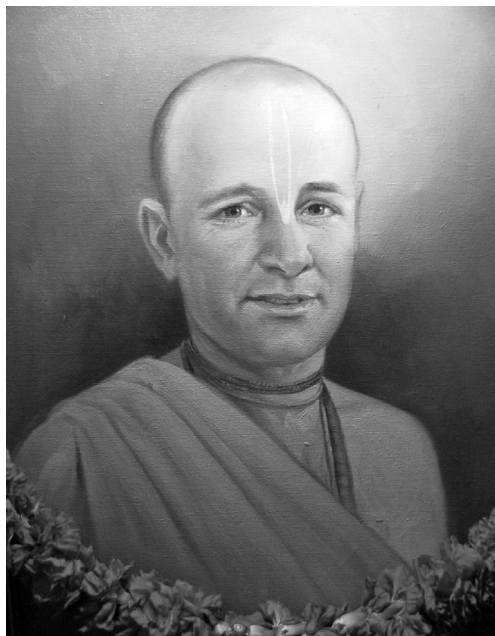

kud tak nečiníme, promeškáváme ohromnou příležitost.

Proto žádáme každého, aby porozuměl filozofii vědomí Krišny. Jestliže chce někdo tuto filozofii pochopit z filozofického úhlu pohledu či vědeckého úhlu pohledu, máme nesmírné množství knih. Můžete je číst a pokusit se porozumět, co je toto vznešené hnutí, vědomí Krišny. Ale můžete také, bez čtení knih, aniž byste se namáhali, pokud jednoduše svolíte ke zpívání této mahá-mantry

Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare/ Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare, získat stejný výsledek.

Může se připojit i malé dítě. Ve skutečnosti jsme zažili, že dítě, pes, zvíře, každý se připojuje k tomuto hnutí. Během hnutí Pána Čaitanji, kdy procházel velkým lesem známým jako Džháríkhand... Tento ohromný les se nachází ve střední Indii. Spolu s Ním tygři, sloni, jeleni, každý tančil a zpíval Hare Krišna mantru. Je

to tak pěkné a je to tak duchovní. Samotná tato vibrace okamžitě nadchne vaši extázi v duchovním vědomí.

Prosím vás proto, abyste začali zpívat tuto Hare Krišna mantru. Není zde žádná ztráta. Nic vás to nestojí. Nic si neúčtujeme. Tento Ratha-játrá festival jsme uspořádali díky žebrání ode dveří ke dveřím. Ačkoliv nemáme žádné prostředky, děláme tuto slavnost pro prospěch lidí všeobecně. Prosím využijte tohoto duchovního hnutí a učiňte svůj život blaženým a dokonalým. Pokud tuto šanci promarníte, nevíte, jaký bude váš příští život. Nemyslete si, že žádný příští život není. Příští život, každým okamžikem měníme své tělo. Víte, že když vaše tělo bylo dítětem, bylo velice malé. Ale teď už to tělo takové není. Když jste byli chlapcem, bylo to zase jiné tělo. To tělo tu už také není. Teď jste mladým mužem a tělo je jiné, a až se stanete starým mu-

žem jako já, budete mít jiné tělo. To znamená, že měníme těla každým okamžikem, každou sekundou, nepostřehnutelně, ale já, duše, existuji za všech okolností. Proto je přirozené dojít k závěru, že po opuštění tohoto těla budu mít jiné tělo. To je skutečnost. To je vědecká pravda. Vášamsi džírání jathá vihája (Bg. 2.22). Je dán příklad, že stejně jako si měníme šaty, podobně měníme jedno tělo za druhé.

Změnili jsme těla jako vodní živočichové, tolikrát kolik je ryb a vodních živočichů v moři. Potom měníme těla jako rostliny a stromy po mnoho, mnoho let. Následně měníme těla v životě hmyzu, plazů, pak měníme naše těla ve třech miliónech druhích zvířat, potom získáme tuto lidskou podobu života. A je tu také evoluce, vývoj skrze mnoho necivilizovaných podob lidského života. Nyní je tato civilizovaná podoba lidského života, s vyšší inteligencí a vědomím, určena pro realizaci Boha. Jejím účelem není to, aby byla využita zvířecím způsobem – plýváním časem jednoduše pro jedení, spaní, obranu a páření se. To není naším úkolem. To je součástí našich starostí ty-

kajících se těla. Ale jakožto duše je naší hlavní povinností pochopit kdo jsem, odkud jsem přišel, kam mám jít, proč jsem sužovaný utrpením trojího druhu v tomto hmotném stavu.

Tyto otázky musí být zodpovězeny. Pokud se nedotazujeme, je to jen jako zvířecí život... Zvířata se nemohou ptát, ani nemohou chápat odpovědi, ale v lidské podobě života se lze dotazovat a rovněž je možno rozumět odpovědím. Ve Védánta-sútře se to nazývá brahma-džigjása, dotazování se na Nejvyššího. Takže to je naše výsada. Prosím využijte příležitost tohoto lidského těla a snažte se sami pochopit a očistit své srdce od špinavých věcí zpíváním Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare/ Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare.

Děkuji vám mnohokrát. Hare Krišna.

Inu, co se také může stát

Pokračuji v rychlém tempu, abych nevypadl z marathónové nálady, a pevně doufám v alespoň „50-kový týden“. Po dlouhé době děláme domečky a to je marathónová výzva. Zazvoním na branku rodinného domku střediskové obce nedaleko jihočeského Tábora a po chvíli se ze dveří nad schodištěm vynoří hlava staré paní. Snažím se vysvětlovat, jako vždy nenápadně, o co mi jde a paní začíná uznale poky-
kovat hlavou. „Ó ano, ano, zajímavé knihy.“ „Lidé dnes moc nečtou,“ říká, trochu zklamaně, a paní zase: „To my zase jo, u nás se čte. My máme plnou knihovnu, že už je nemáme ani kam dávat.“

„Jé, tak to vy určitě máte knih jak mnich..., ale náhodou asi víte, i co je v nich...“ Paní se směje: „Ha, ha, ha.“ Mně to tedy zase tak legrační nepřijde, jsem trochu na rozpacích z neobvykle bezprostřední reakce, ale vyčkávám, co bude. „Tak teda, to my si určitě nějakou tu knihu od vás vezmeme... Když už s tím máte tolik běhání,“ říká paní, která ještě ani netuší, jaké knihy jí to nesu. Rychle za ní tedy volám do útulné předsiňky pěkného domku obvyklé mantry, aby si to náhodou nerozmyslela, ale je už pryč a za chvíli nese 200 korun. „Bude to stačit na ty dvě?“ ptá se energicky, tak se jen usmívám a kývu, že ano. „My jezdíme až do Indie,“ říkám, ale vyznívá to trochu trapně, asi jako když promluví malé dítě. Ona zase... „To je moc hezké, broučku.“ Je to stará paní, ale i tak si teď připadám jako opravdový „brouk Pytlík.“ Asi jí připomínám něco roztomilého, sám se divím. Odevzdávám se situaci a ono to ještě nekončí. „Tak a teď pojďte,“ říká si pro sebe a já vyvalím oči,

protože paní vychází z domovních dveří a ptá se mě: „Jdete přeci ještě po sousedech?“ Asi jde o neobvyklý Krišnúv plán, myslím si, a vypadá to, že nemám na vybranou: „Tam?“ ukazuje do směru mé další cesty, na vedlejší domek. „Půjdu s vámi alespoň ještě sem.“

Snažím se vysvětlit, že určitě není potřeba, že někteří lidé nejsou tak nadšení a chápaví jako ona a že je moc hodná a že... Trochu se zaposlouchám do toho tónu. Zní to opravdu bezelstně a tak ji následuji. Ta paní zazvoní na dveře sousedního domku a ze dveří vyjde, také postarší, pán... „Pane Zelenka, je doma paní? Já se du vyptat na ty vejce... Prosim vás vyřídte jí, že platí, co sme si domluvily a že to potom srovnáme... Jo a tady si vezte od tohodle pána dvě knihy. Půjčíte mi je?“ ptá se mě paní, tak jí jen podám ty dvě knihy pro toho pána odvedle.

„Přineste mu za ně alespoň dvě stovky, já mu je taky dala.“ Zdá se, že té paní se nedá nic odmítnout, protože pán odchází a za malou chvíli přináší dvě stě korun s otázkou, jestli to tedy stačí. Paní se na mě znovu otočí a s úsměvem se ptá: „Je to v pořádku?“ „Hm, to je úplně v pořádku,“ říkám smějící se a snažící se chápat správně tu situaci a ona zase rychle „mizí ze scény“. Prostě se otočí a odchází po schodech dolů. Pán se také otočí a odchází. „Děkuju, naschle...“ Paní odchází, pán odchází, a tak já tedy taky jdu.

Sankírtan jagja kí džaj! Šríla Prabhupáda kí džaj!
Y.s. KPd

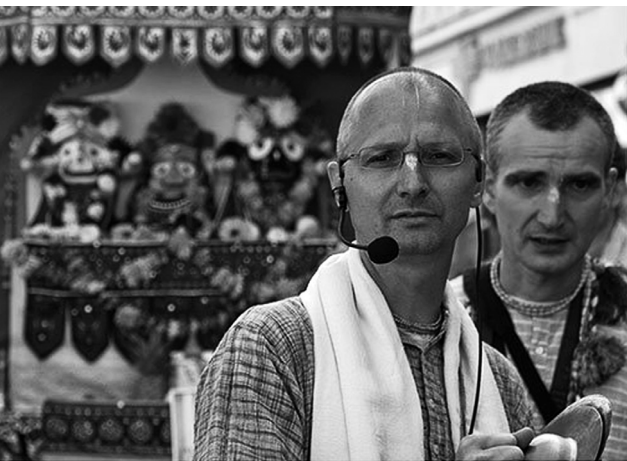
Šrí Šrímad A.Č. Bhaktivédanta Svámi Prabhupáda Bhagavad-gítá taková, jaká je (z Úvodu)

„Tento fenomenální či hmotný svět, v němž se nacházíme, je také sám o sobě úplný – sánkhjová filozofie učí, že dvacet čtyři prvků, které tvoří dočasný projev hmotného vesmíru, je dokonale uzpůsobeno k vytváření úplných zdrojů, jež jsou nezbytné k tomu, aby byl vesmír udržován. Nic zde nepřebývá a nic nechybí. Tento projev má svůj pevně daný čas, určený energií nejvyššího celku, a když vyprší, budou v souladu s úplným plánem Úplného všechny dočasné projevy zničeny. Malé úplné jednotky – živé bytosti – zde mají úplnou možnost k tomu, aby poznaly Úplného, a všechny druhy neúplnosti jsou vnímány pouze kvůli neúplné realizaci Úplného.“

Přál bych si, aby oddaní získali ohromné nadšení a inspiraci

Ratha-játrá – slavnost ozdobených vozů, kdy se na Staroměstském náměstí sjedou zblízka i zdaleka stovky oddaných a kdy se za přihlížení tisíců návštěvníků stovčaté Prahy projedou jejími ulicemi překrásné podoby Šrí Džagannátha, Baladéva a Subhadry – už klepe na dveře. S jejím začátkem jsem se obrátila na jejího hlavního organizátora

Níla Mádhavu dáse. Ten by se nad slovem hlavní organizátor jistě jen skromně usmál a řekl by, že všechno si to úžasným způsobem aranžuje sám Pán Džagannáth...

Na co teď s blížící se Ratha-játrou nejvíce myslíš?

Samozřejmě je mnoho důležitých aspektů festivalu, o kterých je třeba přemýšlet jako zajištění trasy a místa festivalu, o tom jak zajistit veškeré technické vybavení, všechna povolení, dostatek prasádam pro všechny zúčastněné oddané a návštěvníky festivalu, květiny na výzdobu Džagannáthova vozu... A v neposlední řadě jak zajistit potřebný finanční obnos na pokrytí nákladů celého festivalu. Mojí hlavní mediací ale je, jak inspirovat a zapojit do Džagannáthova festivalu co nejvíce oddaných a sprízněných duší.

Jaký je význam Ratha-játry?

Je to příležitost, kterou nám Pán Džagannáth dává, abychom se všichni spojili bez rozdílu názorů, postavení a služby a oslavovali Ho, uctívali, opěvovali a sloužili Mu ve společnosti ostatních oddaných a naplnili tak význam sankírtanového hnutí, neboli společného opěvování Nejvyššího Pána Šrí Krišny. Pán Džagannáth vyjíždí do ulic měst po celém světě, aby svou transcendentálně krásnou podobou uchvátil myslí tisíců a miliónů podmíněných duší, které jsou polapeny iluzorní energií májou a započal tak jejich cestu zpátky k Bohu, zpátky ke Krišnovi.

Mimo tento sankírtanový význam je popsán také původní, vnitřní význam Ratha-játry.

V době, kterou Krišna trávil na zemi, vyrůstal ve Vrindávanu a prožíval tam hluboké láskyplné přátelství se všemi jeho obyvateli, včetně pasáčků a pasaček krav. Když Krišna vyrostl, stal se králem a odstěhoval se od svých přátel z dětství. Po mnoha letech se za Ním obyvatelé Vrindávanu vypravili, aby Ho viděli. Ale vůbec se nepodobal tomu darebnému pasáčkovi, kterého znávali a milovali. A tak Ho unesli a pokusili se Ho na voze unést zpět do Vrindávanu. Když takto byli s Krišnou, cítili zároveň láskyplné pocity blízkosti a odloučení. A tento Ratha-játrá festival je moderním vyjádřením této zábavy.

Co by sis přál?

Abychom byli úspěšní v těšení Šríly Praphupády a Pána Džagannátha naším společným úsilím zorganizovat tento překrásný festival a dát tisícům duší možnost získat Jejich milost v podobě daršanu neboli shlédnutí transcendentálně krásné podoby Pána Džagannátha, v podobě Hare Krišna mahamantry, lahodného Krišnova prasádam, knih Šríly Prabhupády a společnosti oddaných.

Abyste všichni oddaní, kteří se festivalu zúčastní, získali ohromné nadšení a inspiraci do oddané služby a šíření sankírtanové mise do celé společnosti.

Dále bych si přál, aby se tento transcendentální festival, který si Šríla Prabhupáda tolik přál pořádat, rozšířil do všech větších měst Česka a Slovenska.

Níla Mádhava dás se ke hnutí Hare Krišna připojil v roce 1987. Je žákem Bhaktivaibhavy Svámího a je ženatý s Rádhikou Sundarí déví dásí.

Seznam služeb,

ve kterých se oddaní mohou zapojit během Rathajátry i před ní.

Technická pomoc: stavění a bourání stanů, budování festivalového městečka, výzdoba stanů a pódia, péče o čistotu ve festivalovém městečku

Příprava a rozdávání prasádam: příprava zeleniny, pomoc při vaření, úklid kuchyně, přeprava a rozdávání prasádam, úklid výdejních míst

Výzdoba vozu: výroba květinové výzdoby a zdobení vozu

Sankírtan: rozdávání knih a balíčků prasádam

Góvinda butik: rozbalování, prodávání a sbalení zboží

S nabídkou vaší pomoci se prosím obraťte na Níla Mádhavu dáse 603205991

Rathajátra 2011

- v sobotu 16.7. proběhne festival Svatého Jména
- v neděli 17.7. začnou od 6:00 na Staroměstském náměstí přípravy na festival – stavění stanového městečka, zdobení vozu a tak dále
- samotný průvod Pána vesmíru začíná ve 12:00
- očekávání hosté: HH Džanánanda Mahárádža, HG Džaja Gurudéva prabhu, HG Hare Krišna prabhu, HG Góvinda prabhu (24 hodinový kírtan ve Vrindávanu)

RASISMUS JE „KOŽNÍ NEMOC“

Nejsme tohle tělo, ale jsme věčná duše dočasně v těle pobývající. V tomto životě můžu být „běloch“ a v příštím třeba „černoch“. A proto rasismus nemá smysl. Rasismus je jen „kožní nemoc“. Duše není běloch, černoch, žluoch ani rudoch. Je to nehmotná částiceka oživující všechna těla, včetně zvířat a rostlin. Bez duše je tělo mrtvé. Smrt (latinsky EXITUS) neznamená nic jiného než ODCHOD. Odchod koho a odkud? Odchod duše z těla. A odchod kam? Do nového těla. Je to jednoduché. A do jakého nového těla? To závisí na tom, na co myslíme při umírání a na tom, jakou máme karmu. Právě takového stavu bytí dosáhneme.

Duše je něco jako řidič v autě. Když tam je, tak se tělo („auto“) pohybuje, vypadá živé. Jakmile odejde, tělo („auto“) je bez pohybu, bez „života“, je mrtvé. Tělo i auto jsou vždy mrtvé, ale když v nich je řidič-duše, tak vypadají živé.

Tělo je biochemický stroj, auto je mechanický stroj. Mají však společné rysy:

- ☛ auto jezdí na kolech, tělo chodí na nohou

- ☛ auto má energii z motoru a paliva, tělo ze žaludku, střev a jídla

- ☛ do auta se nalévá palivo, do těla se vkládá biologická potrava

- ☛ auto zplodiny vylučuje výfukem, tělo řitním otvorem

- ☛ auto má kovovou konstrukci držící vše pohromadě a karosérii, která všechny „orgány“ vevnitř zakrývá, krátce po zakoupení krásně se lesknoucí a později rezavějící, tělo má kostru vše podpírající a v mládí kůži krásně se lesknoucí,

- v stáří již silně krabaticí

- ☛ auto má elektrické obvody ovládající

různé aparáty, tělo má nervovou soustavu

- ☛ auto má palubní počítač zpracovávající údaje o funkcích (a poruchách) zařízení i vnějších podmínkách, teplotě atd., tělo má mozek zpracovávající údaje o funkcích orgánů, smyslových vjemech, bolesti atd.

- ☛ auto má stěrače, tělo má oční víčka stírající nám naše „okna“

- ☛ auto má rozvody hadic s různými pro jeho funkci nezbytnými, většinou nechutnými tekutinami, tělo má totéž jen s jinými druhy kapalin

- ☛ a konečně – auto má řidiče, který ho vlastní, řídí, ovládá (pokud není náledí...) a pokud se s autem opravdu ztotožňuje a miluje ho, tak velice trpí každou újmou autu způsobenou nehodou či poškrábáním laku

- ☛ podobně tělo má řidiče, duši, která ho vlastní, řídí, ovládá (pokud není náledí...) a pokud se s tělem opravdu ztotožňuje a miluje ho, tak velice trpí každou újmou tělu způsobenou úrazem či poškrábáním laku (pardon kůže)

Tak to by snad mohlo stačit... nějaké další nápady na podobnosti?

Pokud lidé zanedbávají potřeby řidiče (nedají řidiči najíst), tak on nebude spokojený, i kdyby měl to nejlepší auto a bude mu dávat ten nejlepší benzin...

Podobně pokud lidé zanedbávají potřeby duše (nedají duši „najíst“, myšleno duchovní stravu), tak nikdy nebudou spokojeni. MY JSME TA DUŠE, my můžeme být spokojeni jen když MY- DUŠE budeme jíst duchovní stravu, a to denně! Nestačí jen dávat denně stravu tělu – vždyť to je jen „auto“, zatímco řidiče (duši) necháváme hladovět!

VAŘÍME!

Vstupujeme do kuchařského ráje! Výřad nablýskaných vaříčů, vedle nich třpytivé hrnce, pánve, vařečky, odměrky, koření, misky s dokonale připravenými surovinami – nakrájená rajčátka, brambory, mističky s hrachem, moukou, mléko, smetana, máslo, čerstvé bylinky... Mmm, vypadá to opravdu profí! Tak, připravte se na místa, každý ke svému vaříči a nádobíčku, zástěry na sebe, a jdeme na to!

Začíná kurz vegetariánského vaření v restauraci Góvinda pod vedením kulinářského mága Nitái Navadvípačandry prabhua. Všechno nasvědčuje tomu, že to bude opravdu zážitek, a ještě ke všemu užitečný! Že bych se konečně naučila pro Krišnu uvařit něco pořádného a autorizovaného...? Když nám na začátku Nitái Navadvípačandra prabhu přečetl výčet chodů, které budeme tvo-

řit, trochu jsme se zalekli – to všechno dnes uvaříme? A to tu budeme do půlnoci? Ale v následujících jen asi pěti hodinách jsme se naučili vykouzlit následující: ghí, panýr, sladký dál, rajčata s panýrem, bramborové sabdží se smetanou, rýži, panýrové kuličky v omáčce, alupatry a gulab džamuny. Což je tedy vskutku úctyhodná hostina!

Začali jsme přípravou ghí, až na výjimky se podařilo krásné voňavé zlaté ghí, no ale někteří nejmenovaní (proč zrovna já...?) dokázali ghí lehce připálit a výsledkem bylo něco trochu tmavšího s ořechovým nádechem, Krišna má ale určitě ořechy rád! Další zábava byl panýr, při jehož tvorbě se v kuchyni rozpoutala takřka vichřice, jak jsme mávali nad vzdouvajícím se mlékem, které už už utíkalo. No,

některým účastníkům se podařilo ho chytit, některým ne, ale vždycy ho v hrnci zbylo dost na to, aby se ze zbytku dal srazit krásný sametový panýrek... Ale nebudu tu popisovat každý pohyb vařečkou, i když bych třeba ráda, ale to ať si každý přijde zkusit sám!

Všichni z nás, nadšených kuchařských učňů, jsme se museli docela otáčet, jeden chod za druhým, šup šup, ghí, čóns, zelenina, míchat, přilít smetanu, rozdrobit panýr, připravit těstíčko, cizrnová mouka, jogurt, smažit brambory, válet kuličky, připravit omáčku, mezitím zamíchat dál, přilijte vodu, nemá to být kaše!, šťáva na gulaby, hotové sabdží přelijte

do misky, hrnec potřebujeme na další vaření... asistentka šéfkuchaře Džagan Móhiní déví dáší pohotově odebírala špinavé nádoby a v mžiku je pomocí svých hbitých paží a mycích prostředků proměnila v čisté, připravené na další chod.

Koulení sýrových kuliček a gulabů byl docela oříšek – aby byly stejně veliké, nepopraskané, je a to smažení – otáčejte je, pořád otáčet, ať jsou rovnoměrně usmažené, ty máš ten olej moc rozpálený, ty už je vyndej... teď nádivka do alupater, rozválet těsto, zarolovat, nakrájet, šup do trouby...

Naše kuchyňské řádění se chýlí ke konci – už zbývá jen to nejdůležitější – nabídnout naše oddané pokusy Krišnovi! Někteří z nás byli šikovnější, někteří méně, ale

zvládli jsme to všichni, žádný výtvar nebyl vysloveně zkažený nebo nejedlý, ve skutečnosti to všechno vypadalo naprosto božsky a myslím, že Krišna přijal tuto oběť, kterou pro Něho skrze nás připravil Nitái Navadvípačandra prabhu.

No a zlatým hřebem bylo přijímání Pánova prasádam, byli jsme všichni zvědaví, co že jsme to tedy uvařili. Hladoví, příjemně unavení a nadmíru spokojení jsme zasedli za talíře plné prasádam a každý musel uznat, že to bylo opravdu Boží! Byl to vskutku velice příjemně strávený den pod vedením úžasného oddaného, kuchaře a instruktora, ve společnosti vaišnavů, zakončený výtečnou hostinou – no co víc si přát? Doporučuji vyzkoušet na vlastní kůži! ;)

*Bližší informace poskytnete:
Nitái Navadvípačandra dás
(Radovan Frech)
Tel: 605700871,
info@govindarestaurace.cz*

Druhý týden v dubnu oslavovali oddaní zjevení Pána Rámačandry. Jak na ranní lekci, tak na večerním Rámačandra kathá s Bhaktivaibhavou Svámím se mluvilo o přednášce Šríly Prabhupády z Havaje z roku 1969. V té Šríla Prabhupáda říká: „Tak využijme tyto dny, kdy se zjevuje Bůh, a snažme se s Ním sdružovat. Jeho společností se očistíme. Náš proces je očistění. Křišna vědomí jednoduše znamená, že očišťujeme své vědomí.“ Součástí oslav byl také extatický harinám. U Karlova mostu nás zastihl prudký déšť, a tak jsme se ukryli pod stříškou před kostelem u svatého Salvátora. Křišnovým řízením tak do domu Páně zněla Jeho svatá jména v den Jeho zjevení.

V polovině dubna proběhl v chrámu Lužce pěkný nedělní program za přítomnosti Bhaktivaibhavy Svámího. Při této příležitosti zasvětil nové žáky.

Bhakta Petr, který rozdává prasádam a pomáhá v púdžári, se nyní jmenuje Patita Pávana dás, bhakta Ivan ze Slovenska, který ve velkém

stylu rozdává knihy Šríly Prabhupády (až 70 kusů denně) se jmenuje Íšvara Čandra dás, bhaktin Dana z Lutotína, maminka dvou dcer, které jsou rovněž oddané, má nové jméno Divja Lílá déví dásí a bhaktin Milada, vynikající houslistka, je teď Rághiní Rádhá déví dásí. Blahopřejeme!

Den předtím proběhl tamtéž sankirtan meeting ve společnosti slovenských oddaných vedených legendou v rozdávání knih Satja Kárana dásem. Mimo jiné tam zaznělo, že se člověk musí zamílovat do svého duchovního mistra. Pak je vše jednoduché. I když se daří, i když se nedaří, musíme jít ven a pomoci lidem. A čím déle rozdáváme, tím je vše jasnější. Všechno je v knihách Šríly Prabhupády. Ten v roce 1976 řekl: „Hlavní věc je rozdávat knihy víc a víc.“ V transcendentálním marathónu pro potěšení Pána Nrisimhadévy pořádaném oddanými ze Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra mandiru rozdal nejvíce knih Vajjásaki dás a balíčků prasádam Patita Pávana dás. Sankirtan jagja kí džaj!

Náma Hatta sobota – každou první sobotu v měsíci pořádáme nejen pro oddané a přátele Křišny den plný bhakti-jógy. Kondenzovaný Křišny si vědomý program je určený především pro ty, kteří to mají do chrámu daleko. Začínáme harinámem v 11 hodin od Obecního domu na náměstí Republiky a po prasádam v chrámu v Lužcích začíná v 16 hodin seminář věnující se praktikování bhakti-jógy doma. Hlavní náplní semináře mají být zejména konkrétní otázky oddaných bydlí-

cích mimo chrám – jak si poradit s džapou či sáadhanou a podobně. Všichni, které by to mohlo zajímat, jsou srdečně zváni.

Na internetu se objevily nové webové stránky přibližující aktuálně virtuálně život a službu oddaných ve Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra mandiru. Stránky, kterým dal grafickou podobu bhakta Bohdan, chtějí v maximální míře informovat o dění uvnitř chrámu a zároveň interagovat s oddanými, kteří se nedostanou do Lužců tak často, jak by si přáli. Hlavně by se tam každý měl přehledným způsobem dozvědět, na čem právě oddaní pracují a jak může kdokoliv jakkoliv pomoci. Podívat se na ně můžete na www.harekrsna-luzce.cz.

Náma-Hatta chrám Lužce je příležitost, jak si mohou oddaní z chrámu i z venku navzájem pomáhat ve společné službě Božství Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra. Pravidelným měsíčním příspěvkem se členové Náma-Hatta chrámu připojují k uctívání Božstev a k šíření mise Šrí Čaitanji Maháprabhua. Za tuto velkorysou pomoc dostávají maháprasádam a časopis Náma-Hatta. Chrám jim navíc nabízí nejruznější akce nápomocné duchovnímu životu – víkendové pobyty v chrámu, rodinný mini-bhakta program, návštěvy doma včetně například kurzů vaření, uspořádání kazatelského programu v místě bydliště, osobní vedení na cestě oddané služby a přípravu na zasvěcení. Chcete-li se dozvědět víc, ozvěte se prosím na emailovou adresu: chram108@gmail.com.

A co je v chrámu ještě nového? Po zastřešení vstupního schodiště a nasazení oken mistr obkladů Prána Góvinda dás přes neustálé přebíhání oddaných tam a zpět položil krásné hnědávě dlaždice nejen na schodiště, ale i do před síně před chrámovou místností, a pak se nasadily i nové dveře. Bhakta Jirka vybetonoval podklad pro chladák, Paramahansa dás s bhaktou Davidem zateplili a omítli stěny hlavního vchodu. Oddaní neustále vylepšují, co je potřeba, a chrám se doslova mění před očima.

Přílehlou zahrádku s neutuchající energií sobě vlastní obdělává Vainatéja dás ve spolupráci s Rukminí Ramana dásem, Matí déví dásí a Páridžátou déví dásí. Často pomáhají i oddaní zvenku, mimo jiné například bhakta Radek. Přesto je tu pořád dost služby pro každého – jako na kostele. :)

Restaurace Góvinda v Soukenické ulici expanduje novou podobou rozdávaní prasádám. Dína Dójál dás a Prématalá déví dásí rozvázejí na objednávku obědy z Góvindy. Lidé jsou nadšení

a možnosti rozdávaní tímto způsobem jsou v miliónové metropoli Praze neomezené. Ve skutečnosti by mohlo být rozdáno mnohem víc porcí prasádám, pokud by se podařilo získat další inspirované oddané, kteří by chtěli takto pomáhat v osvobozování podmínečných živých bytostí. Kdo by měl zájem, ať se ozve Mahášringovi dásovi na 605700872.

30. dubna se konala na farmě Krišnúv Dvůr oslava prvního výročí instalace překrásných Božstev Šrí Šrí Nitái Gauránga, které tam spolu vloni pozvali Bhaktivaibhava Svámí a Priti Vardhana dás. Motto oddaných z farmy zní: „Božstva nejsou jedním z projektů farmy, farma je jedním z projektů Božstev.“ Božstva v záplavě šeříků oslavovali místní i přesporní oddaní kirtanem a uspořádali pro Ně obřadní koupel – abhišek.

Koncem dubna proběhla v belgickém chrámu Šrí Šrí Rádhá Gópínáth v Rádháděši vjasápúdža Kadambý Kánany Svámího. Početná výprava jeho českých a slovenských žáků kromě

jiného navštívila amsterodamský Queens day. Oslava narozenin nizozemské královny je soustavně očišťována několikahodinovým harinámem svatých oddaných, kteří pod vedením svého duchovního učitele nebojácně zachraňují svedené lidské bytosti hledající štěstí na nepravém místě nepravým způsobem.

Jeden z nejstarších obyvatel svatého dhámu Krišnúv Dvůr, maďarský stepní vůl Bála, a také kravička Ékádaší, kterou trápila rakovina oka, opustili tělo. V současné době na farmě žije osm kusů skotu - volci Nanda, Dharma a Džíva a kravičky Tungí, Pingalá, Jamuná, Gódávarí a Dhúmalá. Nanda znamená šťastný, Dharma se jmenuje podle býka zosobňujícího náboženství v 1. zpěvu Šrímad Bhágavatamu a Džíva je v překladu duše. Tungí se jmenuje také nejmilejší telátko Šrímatí Rádhárání, Pingalá a Dhúmalá jsou jména Krišnových krav, Jamuná a Gódávarí jsou posvátné řeky v Indii. O krávy se na farmě přes 11 let pečlivě stará Prémadatta dás spolu se svou ženou Padjávalí déví dásí a pomáhá jim Vrindakunda déví dásí.

Učitel májápurské gurukuly Priti Vardhana dás při svém pobytu v Čechách absolvoval poměrně náročný program. Na téma Védské vzdělání a poznání pro každého hovořil jak v obou Góvindách, tak na farmě i v chrámu. Na farmě strávil celý velikonoční víkend, kde mluvil také na téma čistota a soustředil se především na vzta-
hy mezi oddanými. Neutuchající salva otázek se dotkla i uctívání Božstev či manželství.

V neděli uspořádal pro děti oddaných samskára. Kovářská Sundarí si vybírala předmět – natáhla se po vařečce, což má znamenat, že bude paní ve své kuchyni neboli kšatrijkou. Starší děti, které už umí psát – Prahlád, Káлиндí, Vradža Mandal Parikram, Tamál, Džáhnvá, Niky a Ardžuna – psaly Hare Krišna a gurukulci do toho recitovali Brahma Samhitu. Tato samskára, vjem, má mít příznivý vliv na jejich vzdělávání. Bližší informace ze seminářů a rozhovor s Priti Vardhanou dásem přinese-
me v příštím čísle.

V polovině května oddaní slavili zjevení Pána Nrisimhadéva, Krišny v podobě půl člověka a půl lva.

„S úctou se klaním Pánu Nrisimhadévo, zdroji veškeré síly. Ó můj Pane, který máš drápy a zuby jako blesky, znič laskavě naše démonské touhy po plodonosném jednání. Prosím, zjev se v našich srdcích a zažeň naši nevědomost, abychom se Tvou milostí mohli zbavit strachu v boji o přežití v tomto hmotném světě.“ (ŠB 5.18.8)

Oddaní se v hojném počtu vydali za Pánem Nrisimhadévu na Nový Simháčalam v Německu. Nádherný festival plný kirtanů, Krišna kathá a tance ve společnosti mnoha vznešených vaišnavů vyvrcholil po setmění přerušením pustu transcendentální extatickou hostinou.

Oddaní opět začínají brázdít Čechy s kulturně-vzdělávacím kazatelským programem Odkaz dávné Indie dnešku. Součástí programu je přednáška z Bhagavad-gíty, zpěv manter, ochutávka indických specialit a promítání dokumentu Matka Ganga.

Je určený pro čajovny, knihovny, jógové a esoterické spolky, školy a nejrůznější domovy a všude tam, kde o to lidé budou mít zájem.

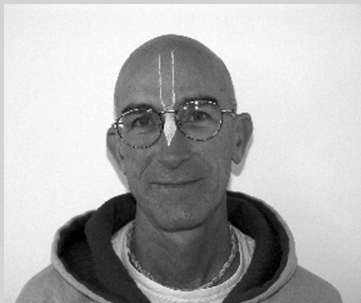
Pomozte uspořádat takový program i ve vašem městě. Můžete pomoci s propagací, přispět na benzín kazatelů a na prasádam, které se tam bude rozdávat, nebo jen spoluvytvářet extatickou transcendentální atmosférou na programu samotném. Jste-li inspirování, ozvěte se prosím na e-mail: chram108@gmail.com.

Na letošní tábor by měl opět dorazit Bhakti-Vidja Púrna Svámí, žák Šríly Prabhupády a ředitel májápurské gurukuly. Po jeho veleúspěšných loňských seminářích, kdy podrobně odpovídal na nekonečnou záplavu otázek, by s námi měl tentokrát strávit celé čtyři dny – od 25. do 28. června, kdy bude opět hovořit na téma védská kultura. Potvrzení jsou i další hosté – Kadamba Kánana Svámí, Trivikrama Svámí, Dánavír Gósvámí a Mahádžuti prabhu.

Na přelomu května a června nás navštívil ministr ISKCONu pro rozdávání knížek, žák Hridajánandy Gósvámího, Vidžaj prabhu, který dlouhá léta rozdával knihy zejména na amerických letištích. Nyní se především snaží inspirovat další oddané do rozdávání knih, cestuje a nadále rozdává.

A na začátku června přicestoval žák Šríly Prabhupády Prithu prabhu. Prithu prabhu, který byl zasvěcen v roce 1972, patřil k prvním členům Hnutí

Hare Krišna v Německu spolu například s Bhaktivaibhava Svámím, Šačínandana Svámím, Smita Krišna Svámím a Krišna Kšétra prabhuem.

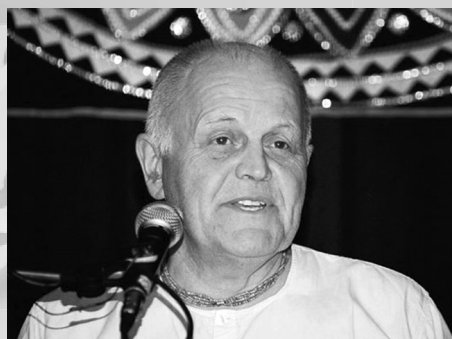
Jeich nadšené i když trochu divoké začátky popisuje kniha Védavjása dáse „Šríla Prabhupáda a jeho žáci v Německu“.

Ekologická farma Krišnúv dvůr pořádá 7. srpna den otevřených dveří. Na program, který bude probíhat od 10 do 19 hodin, je exkurze farmou, prohlídka kameného mlýna, expozice starších

zemědělských strojů, kovářský workshop, vegetariánské občerstvení převážně z místních produktů, volský povoz, indický chrámový tanec, indické malování na tvář pro děti i dospělé, stánkový prodej farmářských produktů a zeleniny a přednáška s kulturním programem. Přijďte se podívat, jak se oddaným na Krišnově dvoře daří v každodenním životě realizovat filozofii vědomí Krišny, kterou Šríla Prabhupáda shrnul do jedné věty – jednoduché žití a hluboké myšlení.

Koncem května získal bhakta Pavel Komárek, grafik a manžel Čitramáliní déví dásí, která peč v Góvindhě Gópínáthy, od Krišna Kšétry prabhua na jeho vjasapúdže v Polsku zasvěcení. Nyní se jmenuje Pránanátha Hari dása. Blahopřejeme!

Džagan Móhiní déví dásí, žačka Lókanátha Maharádže, přivedla na svět miminko, které patří už do třetí generace oddaných. Šťastný otec Nitái Navadvípačandra, žák Bhakti Vikáša Svámího, je vyhlášeným kuchařem a stará se o chod Góvindy v Soukenické ulici. Manželé spolu podstoupili viváha jagju (svatbu) vloni na táboře. Blahopřejeme a přejeme hodně zdraví a Krišna vědomí všem třem!

Vaišnavský kalendář

- 27.6. – Jógini Ékádaší, přerušení 28.6. od 04:54 do 10:21
- 11.7. – Šajaná Ékádaší, přerušení 12.7. od 05:05 do 10:26
- 15.7. – začíná 1. měsíc Čáturmasji (půst od šáku)
- 26.7. – Kamiká Ékádaší, přerušení 27.7. od 06:28 do 10:33
- 9.8. – Pavitrópana Ékádaší, přerušení 10.8. od 05:43 do 10:39
- 13.8. – Zjevení Pána Balaráma (půst dopoledne), začíná 2. měsíc Čáturmasji (půst od jogurtu)
- 14.8. – odjezd Šríly Prabhupády do USA
- 22.8. – Šrí Krišna Džanmáštami, příchod Šrí Krišny (půst do půlnoci)
- 23.8. – Nandótsava, příchod Šríly Prabhupády (půst dopoledne)

SLUNCE, SENO, P ADAJÁTRÁ

Srdeční záležitost. Jak jinak to nazvat? Padajátrá je prostě srdcovka. Když jsem byla požádána, abych o ní něco napsala, říkala jsem si, jestli to nebude pří-

liš sentimentální, protože když se řekne P ADAJÁTRÁ, začnu se tetelit blahem a srdeční sval mi začne tancovat svámi step. Tenhle festival, pochod či jak to nazvat, je vlastně styl života, stav mysli a srdce, no prostě je to vědomí Krišny zosobněné. Svěřím se vám s jednou věcí. Zrovna nedávno jsem na sebe byla taková našťavaná, jako že jsem tak v iluzi a chci si jenom užívat a na oddanou si jen hraju a někdy ani to ne, tak jsem si říkala – tak co bys teda chtěla? Jezdit k moři na Tahiti, chodit do kina, na party, do cukráren, na koncerty? Nebo co v tom životě vlastně doopravdy chceš? Jak by měl vypadat tvůj ideální vysněný život? Tak jsem se nad tím zamyslela, a ve skutečnosti jsem došla k tomu, že můj vysněný život by byla nekonečná Padajátrá. Hmmm. To mě musím říct dost potěšilo. Možná mám v duchovním životě ještě nějakou šanci...

Vždyť co je na světě krásnějšího než Padajátrá? Jsou v ní zastoupené všechny aspekty, vše je zahrnuto, a to v hojné míře! Všech devět procesů oddané služby a ještě mnohem víc! Padajátrá,

to je zpívání Svatého Jména, od ranního programu, přes džapu, harinám, kulturní program, kirtaníja sadá hari! Svatému Jménu na Padajátrě nemůžete uniknout a ochutnáte všechny jeho odstíny – osobní meditaci, radost ze společného kirtanu a hlavně kázání – taková milost Pána Čaitanji! Padajátrá, to je sankirtan – rozdávání plnými hrstmi – dáváme vše, co máme – komíny knížek, košíky prasádam, harinám, naši společnost, inspiraci, krásné vzpomínky, barvy a vůně, úsměvy, dáváme Krišnu – všem pěkným i nepěkným lidem ve všech městech i vesnicích! A když jsme u toho prasádam... Padajátrá, to je úžasné lahodné prasádam připravované za bojových podmínek a přesto nebo právě proto tak skvělé až hostinoidní. A že ho strávíte, to je zaručeno, po několika hodinách harinámu na čerstvém vzduchu a dalšího oddaného pobíhání okolo.

Padajátrá, to je společnost oddaných!!! Malých i velkých, nových i veteránů, oddaných všeho druhu, kteří se úžasně doplňují, aby Padajátrá mohla šlapat dál. Padajátrá, to jsou Nitái-Gaurasundara! Uctívání Božstev se vším všudy, s ranním programem, áрати, kirtanem, obětováním lahůdek a kazatelských i osobních úspěchů a snažení. Nejsme jen tak na vandru, všechno co děláme, můžeme (a měli bychom) nabídnou našim Pánům...někdy se asi nestačí divit, co to vyvádíme, ale alespoň se snažíme, že... Padajátrá, to je Šríla Prabhupáda udávající nám směr, milostivě shlížející na své následovnice současné i budoucí.

Padajátrá, to je ranní kýblovačka – aneb není třeba koupelna, stačí, když je voda, a když je teplá, tak je to luxus! Ano ano, Padajátrá, to je také tapasja, začínající někdy už při ranním mytí, pokračující přes deštivý harinám nebo naopak přes smažící sluníčko, přes příliš velkou porci prasadam a zakončená večerním finišem na kulturním programu...ufff, a tedy ještě jednou zakončená měkkým spacákem ve voňavé tělocvičně plné tichých oddaných... Padajátrá, to je ochrana krav, a vzácná společnost našich chlupatých krasavců. No řekněte, kdy přes rok máte možnost tolik se sdružovat s voly?

Padajátrá, to je sbírka zázraků, protože jinak se ta tající srdce nedají nazvat, mmm, je to něco, co vás naprosto přesvědčí o našem duchovním procesu a nabije vás to na další rok. Padajátrá, to je posouvání vašich hranic – zaručeně budete dělat věci, které byste nikdy nevěřili, že dělat můžete. Rozdávát knížky, vést kirtan, hrát divadlo, kovat voly...

Padajátrá je čistá blaženost, voňavé léto, horká halva, kravský trus, radostná únava, puchýře na nohách, švédské bedny, slunce, seno, harmonika, lážo plážo i dřina, je to všechno, co od toho chcete a co do toho dáte a ještě mnohem, mnohem víc! Ale pozor – Padajátrá je silně návyková! Takže jak si s ní jednou začnete, nebudete moci přestat, a i přes veškerá úskalí a nepohodlí se do ní vrhnete znovu

a znovu. Protože koneckonců takový je celý duchovní život. Tak ostrý, že ho nemůžete jíst, ale tak sladký, že prostě musíte...

Tak co, bylo to trochu sentimentální, ale přece na co jiného než na duchovní záležitosti bychom měli naše city používat, no ne? :-). Jestli jste váhali, zda své cenné letní dny věnovat Padajátrě, doufám, že jste právě pochopili, že s nimi nic lepšího udělat nemůžete!

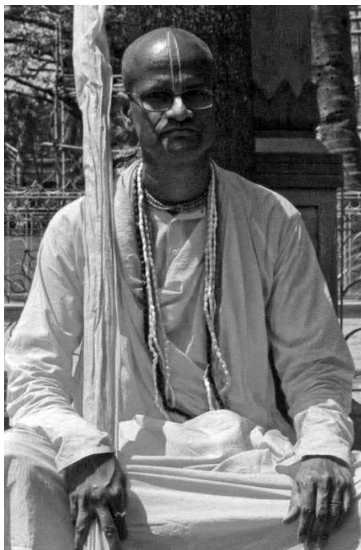
Padajátrá bude letos křížovat větrné dálavy Dražanské vrchoviny a její malebné podhůří. Vyrážet se bude z Nových Sadů, kde sídlí početná komunita oddaných.

Oddaní se sejdou jako tradičně po pražské Rathajátrě. V úterý 19. července dojedou na místo božstva Šrí Šrí Nitái Gaurasundara, Šríla Prabhupáda a vůz s potahem. Ve středu se bude konat kulturní program v Nových Sadech a ve čtvrtek vyrazíme na cestu. Budeme putovat přibližně tři týdny, letošní snažení plánujeme zakončit v Prostějově. Pro podrobnější informace sledujte stránky www.padayatra.cz.

Padajátrá kí džaj!
bhakta Prahlád

Podoba Pána Džagannátha

Purány vysvětlují, proč se Nejvyšší Pán, Šrí Krišna, zjevuje v Purí dhámu jako Dharu-brahma (dharu znamená dřevo, pozn. překl.). Král Indradjumna jednou našel v oceánu tři velké dřevěné špalky. Pán Krišna osobně přišel za Indradjumnou převlečený za Višvakarmu, aby z těchto kusů dřeva vyřezal Božstva. Nařídil králi, aby ho nechal uvnitř místnosti samotného po dobu dvaceti jedna dnů. Višvakarmá ho varoval, že pokud někdo otevře dveře dřív, přestane s vyřezáváním a Božstva zůstanou nedokončená.

Uplynulo patnáct dnů a z místnosti nebylo slyšet žádné tesání. Královna Gundičá se obávala, že starý tesař uvnitř leží mrtvý hladu. Požádala krále, aby otevřel dveře a prozkoumal to. Král s jejím návrhem nesouhlasil, chtěl dodržet tesařův pokyn, ale na královnino

naléhání dveře otevřel. Ke svému úleku zjistil, že tesař zmizel. Krále rozesmutnělo, že Božstva zůstala nedokončená.

Pak, aniž by kohokoliv spatřil, zaslechl hlas, který mu řekl: „Nestrachuj se. Jelikož jsi otevřel dveře před uplynutím dvaceti jedna dnů a nedodržel jsi svůj slib, Božstva zůstanou v této podobě. Můžeš začít s Jejich uctíváním. Přiveď z Brahmalóky Pána Brahma, aby je instaloval.“

Z tohoto popisu se zdá, že tato Božstva jsou nehotovými či neúplnými podobami Pána. Někteří říkají, že Parabrahma nemá podobu a že tato „neúplná“ podoba Pána Džagannátha to dokazuje. Jiní říkají, že je podobou Budhy. A další zase prohlašují, že tato podoba je Bhairava. Některým tato podoba připadá hrozná. Přesto mnoho lidí oslavuje Jeho půvabné rysy, zvláště Jeho smějící se tvář. Všechna tato tvrzení jsou pravdivá, protože On je všechno.

Existuje velice tajný a esoterický důvod, který potvrzuje, proč jsou Jejich podoby takové, jaké jsou.

Ve skutečnosti Pán Džagannáth, Baladéva a Subhadrá nejsou deformovaní či neúplní. Jsou zcela věčnými

podobami – úžasnými úplnými podobami Nejvyšší Osobnosti Božství. Tato podoba se projevila nejen kvůli tomu, že královna přiměla krále Indradjumnu otevřít dveře předčasně. Ve skutečnosti Pán Džagannáth již předtím projevil tuto nejkrásnější podobu svým oddaným. Čhóka dóla Pán Džagannáth dává milostivě svůj daršan každému, aby osvobodil celý vesmír. Vaišnavové chápou a oceňují tuto láskyplnou výměnu mezi Pánem a Jeho oddanými a vychutnávají si následující zábavu popisující skutečnou příčinu toho, proč se Pán zjevil jako Džagannáth.

Poté, co Pán Krišna opustil Mathuru, usídlil se ve Dvárace spolu se svými 16 108 manželkami. Všechny byly velice krásné a sloužily Pánu s neobyčejnou láskou a péčí. Ačkoliv se královny jak nejlépe mohly snažily uspo-

kojit svého božského manžela svou službou, Pán Krišna přesto neustále myslel na Šrí Vrindávan. Po celou dobu vzpomínal na obyvatel Vradží, zejména na gópy a gópi, a toužebně si vybavoval zábavy, které spolu sdíleli. Z pocitu odloučení od Vrindávanu se někdy zdálo, že Pán Krišna je vůči všemu netečný. To nesmírně zneklidňovalo Jeho manželky. Dvářacké královny uvažovaly: „Co se děje? I když sloužíme Pánu tak pěkně, proč stále mluví o Vrindávanu a vzpomíná na něj?“ Pán často křičel ze spaní: „Rádhé, Rádhé! Gópi! Gópi!“

Královny začaly být zvědavé a chtěly se dozvědět o Pánových zábavách ve Vrindávanu. Co se tam stalo, že na to Pán nemůže zapomenout? „Ale kdo nám řekne o dětských zábavách našeho milovaného manžela, když byl dítětem a žil ve Vrindávanu?“ Dozvěděly se, že matka Róhiní byla svědkem těchto vrindávanských zábav Pána a že k jejich velkému štěstí pobývá ve Dvářace. Jedno-

ho dne všechny královny dychtivě přistoupily k matě Róhiní a požádaly ji, aby jim laskavě vyprávěla o Pánově mládí ve Vrindávanu.

Matka Róhiní pochopila, že královny velice dychtí slyšet o Pánově Vradža líle. Řekla: „Opravdu, vrindávanské zábavy Krišny jsou velice výjimečné. Jsou natolik mimořádné, že i Krišnu přitahuje naslouchání o jejich slávě. Mohu vám popsat tyto báječné činnosti ale pod jednou podmínkou – Krišna a Balaráma nesmějí naslouchat, když vám budu tyto zábavy líčit. Pokud to uslyší, bude z toho velká potíže.“

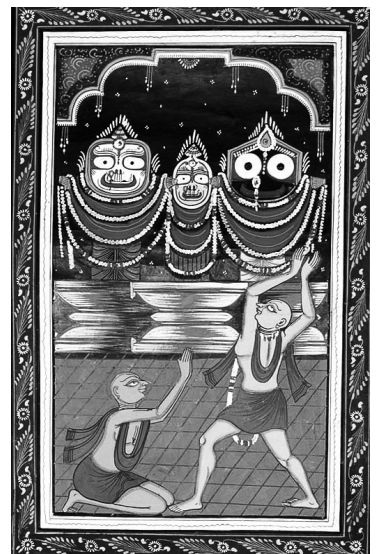
Jednoho dne, když Krišna a Balaráma odešli na shromáždění ve sněmovní síni Sudharmá, všechny královny nedočkavě využily Jejich nepřítomnosti. Všechny se sešly v jednom velkém sále a požádaly Róhiní máta, aby jim vyprávěla Krišnovy dětské zábavy. Aby zajistila, že bratři nebudou moci poslouchat, nařídila matka Róhiní Subhadře, aby hlídala u dveří. Subhadrá měla dát matce Róhiní znamení, pokud na místo dorazí Krišna a Balaráma.

Nyní bylo vše připraveno. Všechny královny se shromáždily s velkým vzrušením. Subhadrá stála u dveří s rozpřaženými rukama, aby dovnitř nemohl nikdo vstoupit, zejména ne Krišna a Balaráma. Matka Róhiní radostně vyprávěla o dětských zábavách Krišny ve Vrindávanu.

Popis Róhiní byl tak nádherný a extatický. Královny naslouchaly s napjatou pozorností. Všechny byly tak pohroužené v pití amrity vycházející z úst matky Róhiní, že ztratily pojem o vnějším světě.

Subhadrá, ačkoliv byla pověřena hlídáním dveří, si nemohla nechat ujít příležitost naslouchat o zábavách Pána Krišny. Stejně jako dvářacké královny, i ona přestala vnímat okolí. Ačkoliv Krišna a Balaráma byli pilně zaměstnáni účastí na setkání, dokázali pochopit, že matka Róhiní popisuje Jejich vrindávanské líly. V neodolatelné touze slyšet toto kathá bratři náhle opustili sněmovní síň a běželi na místo, kde byla Róhiní dévi s královnami.

Když doběhli ke dveřím, nalezli tam Subhadru na stráži. Krišna a Balaráma se postavili každý po Jejím boku a okamžitě se ponořili do popisů matky Róhiní. Jelikož Subhadrá byla zcela upoutána vyprávěním a nevnímala, co se děje kolem, ne všimla si přítomnosti Pánů. Jak byli ti tři okouzleni na-

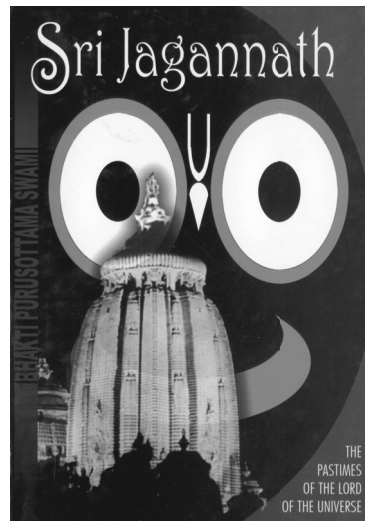

tři podoby Krišny, Balarámy a Subhadry. Když k Nim přišel blíž, Krišna spolu se svým bratrem a sestrou procitli. Jejich těla projevila svou obvyklou podobu. Tím narušili mahá-bhávu, kterou vyvolaly Jejich jedinečné podoby.

sloucháním těmto zábavám, na Jejich tělech se začaly objevovat velké změny. „Ó, jak úžasné zábavy! Vrindávanské zábavy vyprávějí o lásce a náklonnosti vradžavásích.“ Ztráceli se v úžasu a Jejich oči byly obrovské a doširoka otevřené a Jejich ruce a nohy se ztratily uvnitř Jejich těl. Jejich ruce a nohy byly tak zatažené dovnitř, že Krišna, Balaráma a Subhadrá vypadali úplně jako žely.

V tu dobu tam přišel Nárada Muni. Už z dálky mohl vidět ty

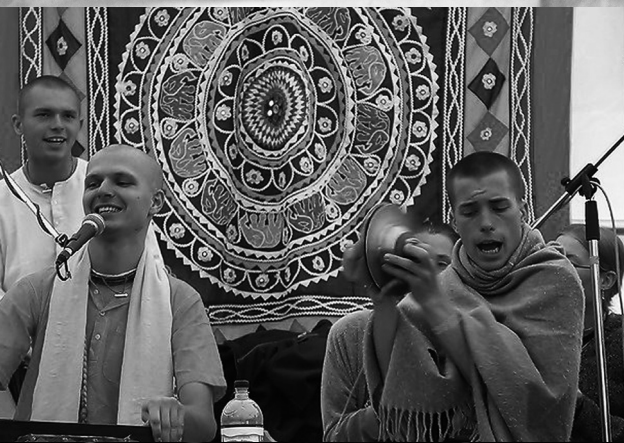
Nárada Muni blaženě tančil s rukama nad hlavou. „Viděl jsem to! Viděl jsem to! Snažíš se přede mnou skrýt. Můj drahý Pane, už jsem viděl tolik Tvých úžasných transcendentálních podob. Ale ještě nikdy jsem neviděl tuto překrásnou podobu! Pokorně se modlím, ať někde projevíš tuto svou nanejvýš příznivou podobu, aby každý mohl mít daršan Tvé velice zvláštní mahá-bháva prakáš rupy.“

Aby naplnil touhu svého oddaného Nárady Muniho, projevill Pán Krišna tuto podobu a věčně sídlil na Šrí Kšétře, v Purušóttama dhámu.

Z knihy Šrí Džagannáth, zábavy Pána vesmíru

Trutnovskému Open Air Music Festivalu se říká Český Woodstock. Je sice menších rozměrů než ten původní americký nebo současný polský – místo půl miliónu lidí se sjíždí mezi patnácti a dvaceti tisíci – ale možná o to rodinnější atmosféra je tu cítit, prchavé ideály míru a lásky, nenarušované předsudky a byrokratickou nesvobodou. Martin Geronimo se svými kumpány se snaží vybubnovávat poselství dobré vůle a pozitivních vibrací; i když to s sebou nese taky kritiku čehosi shnilého ve státě Dánském... Proč by v takovém prostředí měli chybět Prabhupádovi bhaktové?

Český Woodstock má vždycky své věnování – vězňům svědomí, Matce Zemi, stoupencům dobrovolné skromnosti, Druhé kultuře... V roce 1999 byl věnovaný hnutí Hare Krišna, a oddaní se poprvé přistěhovali na posvátnou červenou půdu trutnovského Bojiště – s mahámantrou i na hlavní scéně a Pánem Džagannáthem v záhlaví. Usměvavá podoba Pána s velkýma očima od těch dob žehná všemu dobrému na festivalu svou osobní přítomností, poslední dva roky i malou Ratha-játrou, svou oblíbenou to zábavou.

Na festivalu je nejdůležitější „moment setkání“. Staří disidenti s mladými punkery, náčelník Václav Havel, studenti i huňáci s oddanými... Na Alternativní a meditativní scéně in Hare Krishna Camp se setkávají bhadžanové skupiny, uctívající Pána vesmíru tradičními indickými písněmi a mantrami, s hudebníky všeho druhu, majícími k oddaným nějaký příznivý vztah – hostovali tu Skaňdaal, meditativní Oldřich Janota, noise-rockový Transwaggon, bubeník Pavel Fajt, folkový bard Oskar Petr, experimentální seskupení Kolektivní halucinace či Psychedelický flákač na odstřel, i indiánská skupina Blackfire, kteří taky všechny přítomné naučili kmenový Tanec přátelství. Zpívaly tu i duchovní celebrity jako Dánavír Gósvámí, Prithu prabhu, Suhótra Mahárádža nebo Raghunáth Ray Cappo poté, co vystoupil na hlavní scéně s oprášenými Shelter. Vedle nich místní stálce jako Džajgurudév prabhu se svým krišnafolkem, Vidjajačas Illegal Band s variacemi na

Jimiho Hendrixe, Trivéní se sitárem či Ašvahariho Antaranga Rock.

Některé chvíle jsou neuvěřitelně silné – noční kirtany do svítání, společný tanec s publikem pod pódiem, nepředvídatelné malé události svědčící o přítomnosti Pána, kouzelné recitály Bharat-natjam dua Móhiní, skupina návštěvníků sama zpívající Hare Krišna během doby, kdy se chystá scéna pro další vystoupení... Lichotivě to líčí jeden blog na netu (děkuji autorce a omlouvám se, že cituji bez dovolení):

„...Vlastně jsem se celou dobu pohybovala mezi stánky a Krišna kampem. A právě mi došlo, že nehledě na situaci, tam dole je mi vždycky fajn. Nanasili si tam kýbly energie ve všech těch mantrách. A nenajdete tam nikoho, kdo by byl nesympatický nebo nepřijemný.

...Zase se odněkud zjevil Dasa (tančící mnich), přisednul si a vykládal mi spoustu věcí. Hlavně o obsahu písniček (všechno jsou to vlastně mantry, motlitby), že původně byly psané v sanskritu, ale časem přeloženy do bengálštiny. Nebo, že Krišna má spoustu jmen a všechno je to vlastně o něm. Taky že ty lidi na pódiu jsou vlastně dva manželské páry (to mě celkem fascinovalo) a že trochu hraje na harmonium. To je taková malá krabička s pianovým klávesami a tahací-odklápěcí částí, ale né úplně akordeon. Na pódiu přišli ještě další dva páni, z nich jeden Slovák a pořádně to rozjeli. Ty lidi uměj být opravdu divoký, to by do nich jeden neřekl.

Začala zvučit další kapela a přišla máma. Zatím co tři páni a jedna paní vzali nástroje a rozjeli pod pódiem další tanec s mantrama. Lidi kolem nich skákali dokola. A Dasa dostal do ruky to svoje harmonium. Prostě úžasná skvadra lidí s úžasnou energií...“

A ovšem prasádam, jídlo, do kterého kuchař dává své srdce pro Pána, je na festivalu vyhlášené. Pořadatelé ho často žádají pro sebe i pro VIP hosty do backstage. Jen tu a tam zaznívají stesky, proč není lacinější – nenajde se mezi čtenáři nějaký nadšenec inspirovaný tento projekt sponzorsky podpořit? Každopádně, s jakýmkoliv zájmem nebo nápady pište na mail: punya@volny.cz A všichni jsou vítáni, letos 18. – 21. 8., do podhorského ležení.

PS: Díky Geronimo za přizvání ke spoluúčasti a za všechny ty věci okolo!

Těstovinový salát Džaj Rádhé

Suroviny:

- 500 g bezvaječných těstovin
- 6 středně velkých rajčat
- 250 g mražených nebo čerstvých zelených fazolek
- 100 až 200 g černých oliv

Koření:

- 1 čl kurkumy
- 2 čl černé hořčice
- ½ čl asafoetidy
- ½ čl černého pepře
- 5 čl soli
- šťáva z jednoho citrónu

Postup:

Těstoviny uvaříme ve vodě se lžící oleje, solí a kurkumou, aby byly pěkně žlutoučké. K uvařeným těstovinám přidáme nakrájená rajčata a olivy a vařené fazolky. Na oleji necháme vyprskat hořčici, přisypeme asafoetidu a nakonec krátce pepř. Vzniklý čóns nalijeme na těstoviny, přidáme citrón a sůl. Můžeme též dle fantazie doplnit kukuřici, snítky petrželky nebo řeřichy, natrhané listy rukoly a tak dále.

&

Švýcarská dýňová polévka

Suroviny:

- 500 g dýně
- 3 středně velké mrkve
- 2 středně velké brambory
- 250 ml smetany

Koření:

- 1 čl pepře
- ½ čl mletého muškátového oříšku
- 1 čl mletého římského kmínu
- 4 čl soli
- 1 čl garam-masaly

Postup:

Všechnu zeleninu nakrájíme, zalijeme vodou a vaříme s veškerým kořením (kromě garam-masaly) zhruba 40 minut. Potom vše rozmixujeme – polévka by měla být trochu hustější. Přidáme smetanu a sůl a ještě chvíli povaříme. Nakonec přidáme garam-masalu a můžeme ozdobit petrželkou, libečkem nebo koriandrovými lístky.

(Garam-masalu a římský kmín jsem samozřejmě přidala do receptu navíc. Šetrní Švýčarči místo smetany používají mléko, ale Priti Vardhana dás mléko naslano nedoporučuje.)

S láskou a oddaností obětujeme Krišnovi.

Recept poskytla Džalángí déví dásí

(Džaj Rádhé mě kdysi naučil bhakta Jindra z Balaráma a dýňovou polévku manželé Borůvkovi ze Švýcarska)